

Eko::komunikace

ZPRAVODAJ PRO KLIENTY SPOLEČNOSTI EKO-KOM, a.s.

1/2019

System EKO-KOM je na evropské směrnice připraven

4 EKOMODULACE A EKODESIGN

Poplatková politika by měla motivovat výrobce k ekodesignu jejich výrobků i obalů.

5 NÁSTRAHY ZELENÉHO MARKETINGU

Ne všechna řešení obalů vznikající pod vlivem tzv. zeleného marketingu jsou vhodná a funkční.

6 RECYKLOVATELNOST OBALŮ

Co to vlastně je recyklace a jak se dá hodnotit recyklovatelnost?

EDITORIAL

Vážení klienti,

máme tu konečně jaro a s ním i nové pracovní výzvy. Stejně jako loni bude jednou z hlavních priorit příprava na změny, které přináší do národních legislativ unijní obalová a odpadová směrnice (CEP) a směrnice o omezení jednorázových plastů (SUP). Jak je na požadavky CEP a SUP připraven systém EKO-KOM, prozradí příspěvek od Petra Balnera. Jedním z nutných opatření bude tzv. „recyklovatelnost obalů“ – více zmíní v dalším z článků Martin Lochovský. Dále si vysvětlíme pojem ekomodulace a ekodesign a jaké změny z nich vyplynou pro výrobce baleného zboží. A znovu se vrátíme k problematice bioplastů – tentokrát se na ně podíváme očima zpracovatelů.

S přáním krásného jara

Ing. Petr Šikýř, MBA,
provozní ředitel, EKO-KOM, a.s.

RECYKLACE A TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

System EKO-KOM je na evropské směrnice připraven

Česká republika se připravuje, stejně jako ostatní státy EU, na plnění nových cílů a požadavků nastavených obalovou a odpadovou směrnicí (CEP) a směrnicí o omezení jednorázových plastů (SUP).

AOS EKO-KOM je odpovědná za plnění obalových cílů pro vás, naše klienty. V rámci aktuálně probíhajících diskuzí jsme také představili své návrhy, jak nově nastavené vyšší cíle splnit. Sázíme na komplexní řešení v rámci celého odpadového hospodářství, na zálohování jednorázových PET lahví nespolečně.

Na základě analýz, které jsme si v souvislosti s novými požadavky Evropské unie zpracovali, dospěl EKO-KOM k závěru, že cíle obalové a odpadové směrnice (CEP) a směrnice o omezení jed-

norázových plastů (SUP) lze nejlépe dosáhnout další intenzifikací tříděného sběru v kombinaci s úpravou části směsného komunálního odpadu (SKO). Ta je zároveň nutná pro moderní či modernizovaná energetická zařízení využívající odpad jako palivový vstup. Obě tato opatření jsou nutná pro splnění cílů balíku směrnic CEP, a to jak obalových, tak těch týkajících se komunálního odpadu.

Při správné implementaci budou v důsledku další intenzifikace a odtřídění snadno recyklovatelných odpadů z alespoň 20 % SKO splněny i požadavky směrnice

SUP týkající se obalů. V souvislosti s těmito cíli se teď vede napříč průmyslovými obory i mezi spotřebiteli diskuze o možném zavedení zálohování jednorázových PET lahví. Dle našeho názoru je zálohování nápojových obalů možným doplňkem těchto nutných intenzifikačních opatření, ale pro splnění cílů CEP a SUP není nezbytné. Varianta samotného zálohování by však nedokázala zajistit současné splnění cílů CEP a SUP bez toho, aby proběhla intenzifikace tříděného sběru a současně alespoň na 20 % odpadového toku byla aplikována úprava SKO před jeho energetickým využitím formou odtřídění recyklovatelných složek.

Pro recyklaci celkového obalového odpadu v ČR by zavedení zálohování znamenalo faktické rozdělení odpadu do dvou toků – nezalohovaný by byl tříděn stále do barevných kontejnerů a zálohovaný by byl sbírán v obchodech. Takové zdvojení infrastruktury i logistiky by

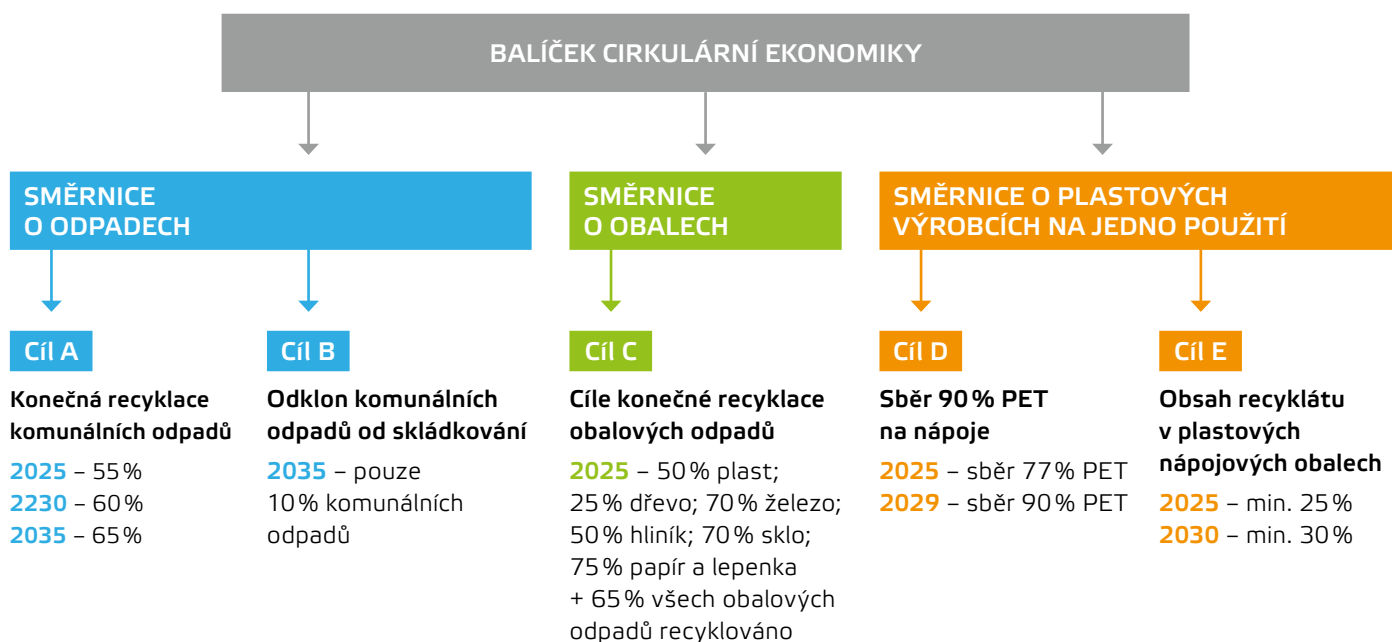

znamenalo ztrátu synergií, které jsou implicitní současnému integrovanému systému nakládání s obalovými, nápojovými i ostatními odpady a neobalovými plasty z domácností. Ztráta těchto synergií by samozřejmě zvýšila náklady a přechod na jiný systém by vnesl do třídění obalů riziko změny spotřebitelského chování – při tak zásadní

změně totiž hrozí u části stávajících třídačů pokles ochoty k třídění.

V kontextu ekonomických dopadů a rizik akceptace spotřebiteli je případné zavedení záloh na obaly od nápojů především věcí politického rozhodnutí, které by mělo být učiněno po důkladné analýze z pohledu plnění celého balíku požadavků jak SUP, tak zejména CEP. ■

CÍLE CEP

RECYKLACE A TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Ekomodulace a ekodesign

Cirkulární balíček přináší vedle nových recyklačních cílů i řadu dalších změn. Mimo jiné klade důraz na ekomodulaci poplatků, transparentnost systémů, ekodesign obalů a jednotlivých výrobků a samozřejmě vyvíjí tlak na opakované použití. O tom, jaké změny vnesou do stávající praxe, rozhodnou až prováděcí předpisy. Český průmysl by však v oblasti obalů neměly zasáhnout nějaké dramatické legislativní změny.

Ekomodulace je nástroj systémů EPR (týká se nejen obalů, ale i WEEE, olejů, autovraků, pneumatik atd.), který jim má umožnit nastavit svoji poplatkovou politiku tak, aby byl výrobce motivován k ekodesignu svých výrobků i obalů. V praxi nejde o to, vybrat celkově více peněz, ale peníze vybírat podle reálných nákladů

spojených s recyklací výrobků nebo obalů tak, aby celkový objem prostředků určených na zpětný odběr a recyklaci byl stejný.

V poplatcích by tedy měla být zohledněna řada kritérií: trvanlivost výrobku, jeho opravitelnost, znovupoužitelnost, recyklovatelnost či případný obsah nebezpečných látek. Budeme-li se bavit konkrétně

o obalech, pak půjde o to, zajistit bezproblémovou tříditelnost obalů dostupnými technologiemi třídících linek (fyzické vlastnosti obalů, identifikovatelnost, dostatečné množství), zajistit recyklovatelnost obalů (existence zpracovatele, existence trhu pro tuto druhotnou surovinu, kompatibilita) a zajistit uzavřený cyklus obalů, pokud svými vlastnostmi tuto podmínku splňují.

V rámci ekomodulace se bude tedy nově posuzovat i to, jak je obal recyklovatelný nejen ve své domovské zemi, ale i v jiných zemích, kam jsou balené výrobky exportovány. Ekomodulace má být také jedním z nástrojů, jak splnit cíle unijní Plastics Strategy: „Do roku 2030 musí být všechny plastové obaly uvedené na trh v EU znovupoužitelné nebo recyklovatelné nákladově efektivním způsobem.“

V souvislosti s ekomodulací jsme výše zmínili i tzv. ekodesign. O co přesně jde? Ekodesign má být motivační výrobců konstruovat veškeré výrobky, včetně obalů, tak aby byly co nejméně škodlivé k životnímu prostředí. Reálně to znamená uvést na trh takový výrobek, respektive obal, který bude plnit svůj účel co nejdéle, který bude vyroben z co nejvíce obnovitelných nebo recyklovaných zdrojů a který bude po skončení své funkce nebo životnosti v daném regionu snadno recyklovatelný.

Jak již bylo zmíněno na začátku, pro praxi bude klíčová podoba jednotlivých prováděcích předpisů, které však nejsou ještě zcela dokončeny. ■

RECYKLACE A TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Nástrahy zeleného marketingu

Pod tlakem nové obalové směrnice a připravované legislativy o redukci a zákazu některých plastových výrobků a obalů, a zčásti pod tlakem velké mediální pozornosti a skupiny uvědomělých spotřebitelů, se firmy snaží najít co možná nejekologičtější a co možná nejvíce udržitelné materiály pro své výrobky, zejména pak pro jejich obaly. Jenže ne všechna řešení tzv. zeleného marketingu jsou funkční a vhodná.

Firmy si často v dobré víře připlatí za materiál, který však může být z hlediska dopadu na životní prostředí nebo z hlediska zpracovatelnosti horší než stávající produkty.

Zatímco u konvenčních materiálů je jejich funkčnost a možnost zpracování formou recyklace prověřena praxí, u „zelených“ novinek jde často o krok do neznáma. Můžeme tak v dobré víře nahradit klasické nákupní tašky z konvenčních materiálů alternativou z tzv. ekologičtějších materiálů, jenže v praxi pak s velkým zklamáním zjistíme, že její

nosnost je poloviční a po skončení její životnosti není na místním trhu zatím žádný zpracovatel tohoto materiálu. Navíc je nutné dívat se na celý životní cyklus výrobku (LCA), tedy od jeho výroby přes použití až po finální recyklaci. Musíme si uvědomit, že před vytříděním a recyklací obalu nedojde jen k distribuci a prodeji s následnou spotřebou baleného zboží. Ale dochází k celé řadě úkonů, které mají dopad

na životní prostředí. Ať už je to těžba a úprava suroviny, následná výroba materiálu a konečně výroba a naplnění samotného obalu.

Právě u odnosných tašek nedávné studie LCA ukázaly, že výroba papírové či bavlněné tašky bohužel zatíží životní prostředí více než polyesterová taška vyrobená recyklací PET lahví.

Totéž platí o některých ekologičtějších alternativách kelímků na nápoje. Doporučujeme tedy firmám, aby si zjistily o vyhlédnutých „zelených“ materiálech maximum informací a před případným přechodem na ně si ověřily zpracovatelnost takového materiálu. Samozřejmě můžete využít i konzultace s našimi odborníky na odpadové hospodářství, kteří ověří recyklovatelnost takových novinek přímo u zpracovatelů druhotných surovin a především identifikovatelnost tohoto materiálu spotřebitelem tak, aby byl schopen použítý obal správně vytřídít. ■

RECYKLACE A TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Recyklovatelnost obalů

V posledních měsících se často setkáváme s dotazy na téma: Je tento obal recyklovatelný? V médiích se často řeší pojmy jako upcycling, downcycling a představují se roztodivné možnosti toho, co lze vyrobit z odpadu.

Ruku v ruce s tím jdou prohlášení různých institucí, že budou ve větší míře používat recyklovatelné obaly nebo že budou po svých dodavatelích vyžadovat recyklované či recyklovatelné materiály. V neposlední řadě je významným diskutovaným tématem problematika oběhového hospodářství. Co to vlastně je recyklace a jak se dá hodnotit recyklovatelnost? Pojďme se na to podívat trochu podrobněji.

Recyklace rozhodně není mechanismus, který by byl objeven v několika posledních letech. Dá se oprávněně předpokládat, že v dávné minulosti, kdy nebylo zvykem příliš plýtvat, se z nepoužívaných nebo nepotřebných výrobků

vyráběly nové předměty, typicky třeba zbraně. Nový rozměr dostala recyklace až s průmyslovou revolucí, kdy došlo k výraznému nárůstu výroby. Recyklace se stejně jako všechny ostatní procesy řídí zákonem trhu – nabídkou a poptávkou, přičemž poptávka je hlavním motorem. S poptávkou často přichází i tlak na cenu produktu. Té můžete dosáhnout např. snížením kvality nebo snížením výrobních nákladů, např. levnější vstupní surovinou nebo menší energetickou náročností výroby. Papírna řeší, jak získat papírenské vlákno potřebné pro výrobu papíru. Sklárna potřebuje pro svoji výrobu sklářský kmen, optimálně takový, jehož zpracování bude energeticky méně náročné.

Výrobci plastových výrobků potřebují pro svoje výroby obvykle granuláty požadovaného složení atd.

A to jsou přesně oblasti, kde má své místo recyklace. Recyklace není nic jiného než proces jak získat alternativní vstupní surovinu – druhotnou surovinu. Aby se mohly druhotné suroviny vyrábět, muselo vzniknout celé odvětví zpracovatelského průmyslu, který druhotné suroviny vyrábí, a i zde jasně platí všechny zákony trhu. Aby byla druhotná surovina konkurenceschopná, musí být dostatečně kvalitní a levnější než primární suroviny. Primární suroviny jsou hlavním konkurentem těch druhotných, ty jsou proto velmi citlivé na pohyb světových cen přírodních materiálů, např. ropy či dřeva. Od nich se odvíjí i poptávka po druhotných surovinách a tedy i ceny, za které si výrobci druhotné suroviny nakupují. A právě nákupní cena je pro „recyklační průmysl“ zásadní. Druhotná surovina, aby byla uplatnitelná na trhu, musí mít srovnatelné vlastnosti se surovinou primární, musí tedy být dostatečně kvalitní. Recyklační průmysl musí proto vyrobit surovinu, která bude nejen levná, ale i dostatečně kvalitní, aby obstála ve srovnání s primárními materiály. K tomuto účelu slouží několik zařízení, která na sebe navazují. Jako zdroj pro výrobu druhotných surovin slouží odpady, nejen od obyvatel, ale i z průmyslu a živností.

My se zaměříme na odpady z domácností. Odpady jsou často kontaminovány jinými materiály. Aby byla kontaminace nečistotami co nejnižší

ší, zavedl se oddělený (tříděný) sběr využitelných odpadů. Pokud jsou tyto odpady sbírány do samostatných barevných nádob, eliminuje se tím znečištění odpadu a nastavují se toky jednotlivých materiálů. Samostatný sběr s sebou samozřejmě nese náklady, jsou potřeba speciální nádoby a samostatný svoz. Odpady z barevných kontejnerů míří na dotřídovací linky, které slouží jako zařízení, z nichž vycházejí druhotné suroviny ke konečnému zpracování nebo ještě k další úpravě. Úlohou dotřídovacích linek je dotřídit odpady přesně podle požadavků odběratelů, tzn. zajistit potřebné složení a zbavit odpad nečistot. Za nečistoty musíme považovat jednak vlastní nežádoucí

příměsí, ale také nežádoucí materiály, které by mohly způsobovat problémy při vlastní výrobě z druhotné suroviny. Nežádoucími materiály jsou např. nerozvláknitelné druhy papíru, varné sklo nebo PVC potahy na láhvích, vzájemně kombinované materiály, které od sebe nelze oddělit, i když jejich seznam je samozřejmě výrazně delší. Nežádoucí materiály a příměsí tvoří tzv. výmět, který se nedá využít, a dotřídovací linka musí za jeho odstranění platit. Jde tedy o další nákladovou položku, kterou musíme přičíst k nákladům na zaměstnance, energii a další. Příjem z prodeje druhotné suroviny musí pokrýt náklady na její výrobu, včetně nákladů na odstranění nežádoucích mate-

riálů a příměsí. Pouze dotřídovací linky na sklo jsou natolik sofistikované, že dokážou vyrobit druhotnou surovinu v takové kvalitě, že může jít přímo do výroby. U sběrového papíru, který ze své podstaty není tvořen jen papírenskými vlákny, ale i dalšími materiály, dochází i při jeho zpracování v papírnách ke vzniku dalšího výmětu, který se musí odstraňovat. Obsahuje lepicí pásy, kovové sponky, ale i další materiály. Papírny si tedy pečlivě vybírají, který druh sběrového papíru nakoupí, protože s jeho zpracováním jsou spojeny další vícenáklady. U plastů je situace ještě složitější, je jich velké množství druhů a často se výrobek skládá z několika druhů plastů. Stávající technologie doká-

MÁ TO SMYSL, TŘÍDĚTE ODPAD!

Více informací o třídění a recyklaci odpadů najdete na stránkách **jaktridit.cz**. O konkrétních podmínkách třídění odpadů ve vašem městě nebo obci se dozvíte v obecní vyhlášce nebo na obecním úřadě.

Děkujeme všem, kteří odpady třídí!

EKO KOM

jaktridit.cz
samosebou.cz

žou zpracovat obvykle bez problémů jednodruhové plasty, např. PE, PET, PP. Na dotřídňovacích linkách však není možné dosáhnout stoprocentní materiálové čistoty. Proto jsou plasty z dotřídňovacích linek dále upravovány, zejména drceny a dále čištěny, aby se dosáhlo požadované čistoty materiálu, který může následně vstupovat do výroby. To jsou další náklady, které vstupují do procesu výroby druhotné suroviny. I v těchto procesech vzniká výmět, který se musí odstranit.

Pokusili jsme se zjednodušeně osvětlit, jak funguje odvětví, kterému se říká „recyklační průmysl“. Platí pro něj zákony trhu jako pro ostatní výroby. Benefitem recykla-

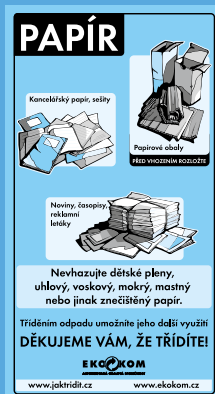
ního průmyslu je však to, že snižuje energetickou náročnost výroby a snižuje spotřebu přírodních zdrojů surovin.

A co je tedy recyklovatelnost materiálu? Je to jeho schopnost projít celým recyklačním procesem s tím, že bude použit pro výrobu nového výrobku a nestane se součástí výmětu v žádné fázi zpracování. Z této definice vyplývá, že existují výrobky, které recyklovatelné nejsou, protože po druhotné surovině z nich neexistuje poptávka, je jich třeba velmi málo nebo pro ně neexistují zpracovatelské technologie. Existují také materiály, které fungují jako kontaminanty při recyklaci jiných materiálů, typicky obalové PVC, ale i řada dalších.

Existují případy, kdy dva recyklovatelné materiály jsou spojeny do takového celku, který není běžnými postupy recyklovatelný (různé kompozitní materiály apod.). V některých případech jeden recyklovatelný materiál komplikuje recyklaci druhého, např. pevně nalepená papírová etiketa na plastové láhvi apod. Limitů a překážek recyklace je celá řada, proto je vhodné již při navrhování obalů a výrobků postupovat se znalostí jejich pravidel a principů tak, aby probíhala s co nejnižšími náklady a s co možná nejvyšší účinností. Z toho pohledu je velice zajímavá otázka biologicky rozložitelných obalů, u kterých není zcela zřejmá poptávka po jejich zpracování. ■

DO PAPÍRU PATŘÍ:

- noviny, časopisy
- kancelářský papír
- reklamní letáky
- knihy, sešity, krabice
- lepenka, kartón
- papírové obaly (např. sáčky)
- nevadí papír s kancelářskými sponkami
- není ani nutné odstraňovat foliové okénko z obálek

Prosím, nevhazujte:

- moký, mastný, nebo jinak znečištěný papír
- uhlovaný a voskovaný papír
- použité plenky a hygienické potřeby

DO SKLA PATŘÍ:

- láhve od nápojů
- skleněné střepy
- tabulové sklo
- není nutné rozbíjet
- nemusí se odstraňovat etikety a víčka
- do zeleného kontejneru patří barevné sklo a do bílého čiré sklo. Pokud máte v obci zelený kontejner, patří tam jak barevné, tak čiré sklo

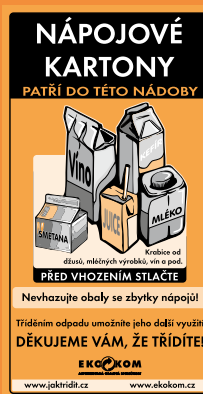

Prosím, nevhazujte:

- keramiku
- porcelán
- autosklo
- drátěné sklo
- zrcadla

DO NÁPOJOVÝCH KARTONŮ PATŘÍ:

- nápojové „krabice“ od džusů, mléka a mléčných výrobků, vín, rajskeho protlaku, hotových omáček, apod.

Prosím, nevhazujte:

- nápojové kartony znečištěné zbytky potravin (pokud je vypláchnete vodou a zmáčknete, pak je můžete vhodit do kontejneru na nápojové kartony)

DO PLASTŮ PATŘÍ:

- PET láhve od nápojů (prosím, nezapomeňte je sešlápnout!)
- kelímky, sáčky, fólie
- výrobky a obaly z plastů
- polystyren

Prosím, nevhazujte:

- novodurové trubky
- obaly od nebezpečných látek (motorové oleje, chemikálie, barvy, apod.)

Další informace o třídění a recyklaci na [jaktridit.cz](http://www.jaktridit.cz)

RECYKLACE A TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Biologicky rozložitelné plasty očima zpracovatelů

Rozložitelné a kompostovatelné plasty, označované často jako tzv. bio-plasty, jsou stále častěji předmětem různých diskuzí. Výrobci je často volí jako ekologičtější alternativu klasických materiálů, zejména plastů. Mezi spotřebiteli si získávají stále větší oblibu. Jaký názor mají na tzv. bio-plasty úpravci a zpracovatelé? Zeptali jsme se Ing. Květuše Hejátkové ze společnosti ZERA.

tivaly). Skutečně ekologičtější alternativou je používání původních obalových materiálů, jako sklo a papír, s cílem snížit produkci samotných obalů. Testy LCA (dopad v rámci celého životního cyklu výrobku) vycházejí pro bio-plasty hůř než pro některé druhy plastů, u kterých víme, jak je recyklovat.

Lze třídit všechny bio-plasty do hnědých kontejnerů nebo těch na domácí kompost?

Bio-plasty v systému třídění, sběru a zpracování bioodpadů mohou mít své místo jen tehdy, pokud v tomto systému je koncovým zařízením kompostárna s kvalitní technologií, která zajistí homogenní a optimální podmínky aerobního procesu a hygi-

Co si má spotřebitel nebo i výrobce představit pod pojmem bio-plast?

Bio-plast by měl řešit náhradu za klasické plasty vyrobené z ropy. Většina v současnosti nabízených bio-plastů je vyrobena z PLA plastů, pro jejichž výrobu se využívá rostlinná biomasa a přírodní suroviny jako celulóza. Výroba i jejich využití by měly splňovat podmínky bioekonomiky – tedy z jakých zdrojů jsou vyrobeny, zda jsou výrobky plně biodegradabilní a recyklovatelné, zda je celý proces ekonomicky a ekologicky udržitelný. Například aby zdroje nebyly cíleně pěstovány plodinou (hledisko ochrany půdy a zvyšující se náklady na pěstování monokultur), aby podmínky recyklovatelnosti splňovaly potřeby uživatele a technologií materiálového využití. Výrobek z bio-plastu by měl být jasně deklarován, výrazně a jednotně označen. Otázkou ale zůstává, proč nazývat tyto výrobky právě bio-plasty? Jde přece o kvalitativně jiný výrobek, který se plastu pouze podobá.

Jsou bio-plasty skutečně ekologičtější alternativou konvenčních plastů?

Bio-plast by neměl plně nahradit funkci plastů, ale měl by se uplatnit pouze jako jednorázový výrobek, kde bude jasně definována jeho cesta k recyklaci (např. hudební fes-

enizaci – pak lze ukládat bio-plasty do hnědých popelnic. Do systému prevence vzniku bioodpadu s kompostováním v domácnostech bio-plasty nepatří. Otázkou, kterou bychom se měli systémově zabývat, je, jestli máme dostatečné kapacity a technologie pro systémové zavedení bio-plastů do systému třídění a sběru BRKO.

Jak pozná spotřebitel tzv. bio-plast od konvenčního plastu?

Bio-plasty jsou sice označeny, ale nejenom pro spotřebitele, ale i pro pracovníky dotřídňovacích linek a průmyslových kompostáren je toto označení málo transparentní. Dalším problémem jsou výrobky, u kterých je obal složen z více částí a pouze některá je z nich rozložitelná.

Pokud se rozložitelné plasty dostanou ve větší míře do žlutých kontejnerů, mohou zásadně snížit kvalitu druhotné suroviny. Co se stane, když se do popelnice na bioodpad dostane i bio-plast, který má vlastnosti konvenčního plastu?

Tyto obaly znehodnotí celou šarži, potažmo celý systém recyklace, včetně ekonomického efektu. Bio-plast s vlastností konvenčního plastu není bio-plast, ale plast s příměsí pro rychlejší rozpad. Měli bychom se tedy rozhodně zabývat otázkou, jak tedy rozlišit skutečnou kvalitu bio-plastu a zda stačí pouze stávající označení.

Jak se pak bio-plasty zpracovávají? Jaká je průměrná doba jejich rozkladu?

Významným parametrem rozkladu jsou podmínky, ve kterých se bio-plast nachází včetně technologie zpracování – kompostování (teplota, vlhkost, velikost částic odpadu, optimální surovinová skladba dalších kompostovaných komponent, optimální mikrobiální podmínky rozkladu). Dle deklarací výrobců by se měl bio-plast při dodržení těchto podmínek rozložit do 12 týdnů. Ve skutečnosti však jde o podstatně delší dobu.

Dá se říct, kde lze bio-plasty „bezpečně“ využít, aniž by ohrozily proces recyklace standardních plastů nebo naopak kvalitu kompostu?

Bio-plast lze bezpečně využít pouze v případě využití skutečně rozložitelných bio-plastů a jasného nastavení cesty recyklace od jeho výroby až po zpětný návrat do půdy bez negativního dopadu na životní prostředí a zdraví člověka.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

Společnost EKO-KOM, a.s., provozuje neziskový systém

Provoz společnosti EKO-KOM, a.s., řídí představenstvo společnosti. Akcionáři autorizované obalové společnosti jsou výhradně osoby, které uvádějí obaly na trh a do oběhu a mají uzavřenu Smlouvu o sdruženém plnění se společností EKO-KOM, a.s. Jsou tedy sami zainteresováni na efektivní činnosti společnosti a na ekonomicky účinném zajišťování využití obalů v ČR. Případně vytvořený zisk autorizované obalové společnosti podle zákona o obalech nesmí být rozdělen mezi akcionáře, ale musí být převeden do rezervního fondu určeného k financování systému v krizových situacích.

Předvyplněný výkaz vám zasíláme každé čtvrtletí e-mailem

Každé čtvrtletí je vám zasláno upozornění – zaslání výkazu e-mailem, kde je přiložený formulář k vyplnění (aktuální verze výkazu), který má již předvyplněnou titulní stranu. Nechodí vám formulář e-mailem? Sdělte nám svou e-mailovou adresu na info@ekokom.cz. ■

SEMINÁŘE

Vážení obchodní přátelé, dovolujeme si vás pozvat na semináře, jejichž cílem je prohloubit znalosti obalového zákona, vysvětlit činnost systému EKO-KOM jako autorizované obalové společnosti a především poskytnout informace týkající se správného vedení evidence obalů.

Semináře se konají na celém území ČR. Body řešené na seminářích:

- rozbor zákona č. 477/2001 Sb. o obalech ve znění pozdějších předpisů,
- činnost autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a.s.,
- vedení evidence a vyplňování čtvrtletního výkazu o produkci obalů v rámci systému EKO-KOM,
- značení obalů a informace o podmínkách uvádění obalů na trh.

Místo	Datum a čas	Informace
České Budějovice	5. dubna 2019, 10.00–13.00 kapacita 112 osob	Seminář se koná v sálu Svět, Clarion Congress Hotel České Budějovice, Pražská třída 14, České Budějovice
Brno	16. dubna 2019, 10.00–14.00 kapacita 95 osob	Seminář se koná v sálu Alfa (Kongresová hala), Holiday Inn, Křížkovského 496/20, Brno
Zlín	9. května 2019, 13.00–16.00 kapacita 68 osob	Seminář se koná v Malém sálu, Kongresové centrum Zlín, náměstí T. G. Masaryka 5556 Zlín
Ostrava	10. května 2019, 9.00–12.00 kapacita 80 osob	Seminář se koná v kongresovém sálu A1, Seminární Centrum Akademie, Hrušovská 16, Ostrava
Praha	13. května 2019, 9.00–13.00 kapacita 60 osob	Seminář se koná v salonku A + B, Holiday Inn Prague Congress Centre, 1. patro, Na Pankráci 15/1684, Praha 4, (stanice metra C – Vyšehrad)
Karlovy Vary	31. května 2019, 10.00–13.00 kapacita 40 osob	Seminář se koná v Červeném salonku, Lázeňský hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary
Brno	4. června 2019, 10.00–14.00 kapacita 95 osob	Seminář se koná v sálu Alfa (Kongresová hala), Holiday Inn, Křížkovského 496/20, Brno
Humpolec	14. června 2019, 10.00–13.00 kapacita 60 osob	Seminář se koná v sálu malý Hliník, FABRIKA – KONFERENCE CENTRUM, Školní 511, Humpolec

Kompletní seznam seminářů si můžete prohlédnout také na <http://www.ekokom.cz/cz/klienti/seminare>.

V případě, že přijmete naše pozvání na seminář, prosíme vás o potvrzení účasti na e-mailové adrese **stepankova@ekokom.cz**, případně na tel. čísle **729 848 444** (Markéta Štěpánková), na kterém vám budou zodpovězeny podrobnější informace.

Účast na semináři je zdarma.

Věříme, že návštěva tohoto semináře vám bude přínosem a přispěje k objasnění mnoha sporných otázek v oblasti nakládání s obaly a obalovými odpady. Těšíme se na vaši návštěvu.

RADY A TIPY KLIENTSKÉHO ODDĚLENÍ

Zajišťuje svoz odpadu z podniku dodavatel, nebo odběratel?

Odběratel – podnik – od naší firmy požaduje, abychom si od něj odváželi obalový odpad nebo mu uhradili náklady na odstranění tohoto odpadu. Skutečně to nařizuje zákon č. 477/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jak tvrdí?

Ne, není tomu tak. Každý, kdo uvádí obaly na trh a do oběhu, musí zajistit jejich využití a recyklaci, tím však není míněno odstranění odpadu od vašeho odběratele. Naopak on má povinnost ze zákona o odpadech předat vzniklý odpad výhradně osobě oprávněné k nakládání s odpadem. Povinnost odebrat zpět obaly má pouze ten, kdo dodává balené zboží spotřebiteli, kterým je fyzická a nepodnikající osoba. Tuto povinnost spolu se zajištěním využití obalových odpadů plní EKO-KOM, a.s., za všechny společnosti, se kterými má uza-

vřenu Smlouvu o sdruženém plnění. Pokud je zboží dodáno podnikající osobě, pak povinnost zpětného odběru nevzniká a odběratel nemůže ze zákona nárokovat odebrání obalů zpět. ■

NAPSALI O TŘÍDĚNÍ...

PŘEHLEDNĚ: Do žlutého, nebo hnědého kontejneru? Vše o třídění odpadu

Zdroj: iDNES.cz/Ekonomika | **Datum:** 27. 01. 2019
Autor: Jitka Vlková | **Odkaz:** https://www.idnes.cz/ekonomika/test-a-spotrebitel/trideni-odpad-plast-papir-sklo-kov-karton-obal-jak-tridit.A190124_135750_ekonomika_svob#space-a

Víte, kam se starým kartáčkem na zuby, s rozbitým zrcadlem, se špinavým polystyrenovým jídelním boxem, nebo s použitými kávovými kapslemi? Opakování není nikdy dost. Ve spolupráci s autorizovanou obalovou společností EKO-KOM přinášíme přehledně informace, jak správně třídit.

PAPÍR – nepatří sem fotky ani toaleták

● časopisy, noviny, reklamní letáky ● sešity ● knihy bez pevné vazby ● papírové obaly, krabice, vše z lepenky

● obálky s fóliovými okénky ● papír s kancelářskými sponkami ● bublinkové obálky (bez plastového vnitřku, který patří do žlutého kontejneru)

Nepatří do papíru (patří do směsného odpadu):

● celé svazky knih s pevnou vazbou ● pleny, hygienické potřeby ● mokré, mastné nebo znečištěný papír ● použité papírové kapesníky a papírové utěrky ● povoskovaný papír ● papír s laminací ● fotky, fotografický papír ● pečicí papír ● uhlový papír ● ruličky od toaletního papíru ● papírová plata od vajíček

Zajímavost: Papíru vyprodukuje průměrná česká domácnost za rok hmotnostně nejvíc

SKLO – Zelené a bílé kontejnery

Zelený kontejner (barevné sklo, v případě absence bílého kontejneru i sklo čiré): ● barevné skleněné lahve

od nápojů (pivo, víno, alkoholické i nealkoholické nápoje) ● barevné lahve od jedlých olejů a dochucovadel ● tabulové sklo z oken a dveří

Bílý kontejner (čiré sklo): ● sklenice od kečupů, marmelád, zavařenin, dětských přesnídávek a příkrmů – rozbité skleničky (netřeba vymývat, stačí vyškrábnout, drobné znečištění u skla nevadí) – klidně vhodte i s kovovým víčkem ● čiré lahve od alkoholických i nealkoholických nápojů ● skleněné láhve od oleje – pozor, plastové víčko vyhodit do plastu ● skleněné obaly od vonných svíček (zbytek vosku nevadí, shoří při zpracování) ● skleněné flakonky od parfémů

Nepatří do skla (patří do směsného odpadu):

● varné a laboratorní sklo (zavařovací sklenice recyklovat LZE) ● pozlacené nebo barvené sklo ● zrcadla ● drátěné sklo ● autosklo ● plexisklo ● keramika (nelze recyklovat) ● sklokeramika ● porcelán

PLASTY – Největší objem odpadu

● fólie (též potravinářské, stretch fólie – nesmí být ale mastné nebo silně znečištěné zbytky jídla) igelitové sáčky (papírovou etiketu je vhodné oddělit, nejde-li oddělit, zpracovatelé si s ní dnes již poradí) plastové tašky ● obaly od drobných balených potravin – řiďte se recyklační značkou na obalu, někdy jde totiž o kombinaci plastu a aluminiové fólie, což se nedá recyklovat a patří do směsného odpadu sešlápnuté PET lahve – u těch, co jsou obalené smršťovací fólií, která kopíruje tvar láhve, tento PVC přebal svlékněte – jinak nepůjde PETka

recyklovat ● plastové kelímky od jogurtů a mléčných výrobků (stačí důkladně vyškrábat od zbytků jídla) ● plastové vaničky od ovoce a zeleniny ● nádoby od kosmetiky a čistících prostředků, kapsle od pracího gelu; pozor – čtěte na etiketě, zda není nutné odnést do nebezpečného odpadu (sběrný dvůr) ● PET lahve od jedlých olejů (pouze důkladně vymyté, bez známek mastnoty) ● plastové jídelní termoboxy (po odstranění zbytků jídla a mastnoty) ● polystyren (ne stavební či znečištěný zbytky jídla) ● plastové nápojové kelímky ● plastové obaly od CD a DVD ● plastové sítky od ovoce ● kartáče na nádobí a kartáčky na zuby – jen rukojeť

Nepatří do plastu (patří do směsného odpadu):

● obaly se zbytky jídla nebo čistících prostředků ● plastové tuby od pleťových masek, tuby od zubní pasty ● PET lahve se zbytky mastnoty ● molitan (houbičky na nádobí) ● stavební polystyren ● objemné plastové předměty (např. zahradní židle) ● podlahové krytiny, PVC ● novodurové trubky ● silonové punčochy ● gumové rukavice ● silonové štětinky od zubních kartáček ● kartáče na nádobí – je potřeba odlomit a hodit do směsného odpadu

Zajímavost: Tvoří největší objem odpadu, který vyprodukuje průměrná česká domácnost. Je proto třeba sešlapávat, sešlapávat a sešlapávat...

NÁPOJOVÉ KARTONY

– Džusy a mléko, žádné chipsy

● krabice (nápojové kartony) od džusů ● krabice (nápojové kartony) od vína ● krabice (nápojové kartony) od mléka a mléčných výrobků

Nepatří do kartonu (patří do směsného odpadu):

● měkké sáčky od kávy ● měkké sáčky od potravin v prášku ● obaly od bramborových lupínků ● krabice (nápojové kartony) se zbytky nápojů či potravin

iDNES.cz / Ekonomika Pátek 29. března 2019 Tatiána | Přihlásit

IDNES.cz > Zprávy | Kraje | Sport | Kultura | **Ekonomika** | Bydlení | Technik | Ona | Revue | Auto | Další

Domácí Podniky Zahraniční Doprava EET Spotřebitel Test DNES Finance Dilbert

PŘEHLEDNĚ: Do žlutého, nebo hnědého kontejneru? Vše o třídění odpadu

27. března 2019 13:00

Víte, kam se starým kartáčkem na zuby, s rozbitým zrcadlem, se špinavým polystyrenovým jídelním boxem, nebo s použitými kávovými kapslemi? Opakování není nikdy dost. Ve spolupráci s autorizovanou obalovou společností EKO-KOM přinášíme přehledné informace, jak správně třídit.

Část 1/7

Podrobnosti o systému třídění v jednotlivých obcích najdete na webu www.jaktrdit.cz.

Papír **Nepatří sem ani fotky, ani toaleťák**

Třídění odpadu, kontejner na papír

Reklama

Komerční sdělení

Otete vozy se zárukou

Trendy dámské kabelky - Všechny módní značky dámských kabelek na jednom místě...

Zhubla jsem 27 kg - jak? - Plečtete si pilně zdravotní sestry, která zhubla...

Nejvyšší pokuta - Další energetická společnost byla potrestána Energetickým r...

Piva z minipivovarů - Načepuje si online. Pivo doručuje za chvíli, čerstvé n...

BLOODPAD – Kompostejnery od letoška celoročně

- veškeré rostlinné zbytky ● čajové sáčky, lógr z kávy
- pečivo, skořápky od vajíček ● lepenka, papírové kapesníky ● popel ze dřeva

Nepatří do bioodpadu (patří do směsného odpadu):

- maso, kosti, ani jiné živočišné zbytky ● rostliny, které jsou napadeny chorobami ● exkrementy zvířat ● popel z uhlí ● nedopalky cigaret ● olej z kuchyně (patří též do tzv. tuktejnů – viz dále)

Zajímavost: Na venkově skončí „zelený“ odpad v kompostu, přičemž některé obce zdarma občanům nabízejí kompostéry. Ve městě se občas vyskytují speciální nádoby na bioodpad – dosud jen od jara do podzimu, od letoška budou k dispozici celoročně. Bioodpad lze také odevzdat v nejbližším sběrném dvoře.

KOVY – Elektronika do kovů nepatří

- plechovky od konzerv ● plechovky od nápojů ● kovové nádoby od kosmetiky ● aluminiová fólie na potraviny – nutno zmuchlat do větší koule, která při tavení neshoří
- hliníková víčka od jogurtů (zmuchlejte do koule); pozor, některá víčka od jogurtů jsou kombinací plastu a papíru, takže nejdou recyklovat a patří proto do směsného odpadu ●lobal a ostatní kovové předměty (menšího objemu) z domácností ● hliníkové kalíšky od čajových svíček – zbytek vosku nevadí, vyhoří při tavení hliníku

Nepatří do kovů (patří do směsného odpadu):

- obaly od bramborových lupínků ● kovové nádoby od sprejů (jsou pod tlakem) ● plechovky od barev, ředidel, laků a ostatních chemikálií ● elektrozařízení

Zajímavost: V některých obcích fungují tzv. železné neděle, kdy občané schraňují kovy do pytlů a ve vyhlášený den obec tyto pytle od nich sesbírá.

RADY NA ZÁVĚR

– S čím si nejčastěji lidé nevědí rady

● Co s použitým rostlinným olejem v domácnosti a obalem od oleje?

Použitý rostlinný olej slít do nějaké plastové nádoby a odevzdat do sběrného dvora, případně vytřídit do nádob na kuchyňské oleje, které se již v některých městech objevují. Plastovou lahev od oleje je nutné důkladně vymýt minimálně jarovou vodou z mytí nádobí, nesmí obsahovat žádné zbytky mastnoty, jinak by způsobila komplikace při zpracování. Jinak radši vyhodit do kontejneru na směsný odpad.

● Kam s vyjetým olejem nebo barvou?

Do sběrného dvora.

● Co s hliníkovými víčky od jogurtů a kovovými obaly?

Zmáčkat do větší hliníkové koule, takto tenký hliník by jinak shořel. Vytřídit do kontejneru na kovy nebo ve větším množství odvézt do sběrného dvora.

● Co se může a nemůže dávat do kompostu?

NEPATŘÍ tam zbytky masa, kosti, mastná jídla nebo oleje, ani shnilé ovoce či zelenina. Jen zbytky z kuchyně rostlinného původu, stejně tak zbytky zeleně, piliny, dále na kousky natrhaný papír, čajové sáčky, kávový lógr nebo skořápky od vajec.

● Co s kávovými kapslemi?

Obal je kombinací různých materiálů, kapsle nelze recyklovat jako celek. Buď je hodíte do směsného odpadu, nebo je musíte rozebrat: plastová nádobka patří do žlutého kontejneru na plasty (vložit více kapslí do sebe, do komínků, jinak je na dotřídovací lince kvůli jejich velikosti nezachytí). Kávovou sedlinu lze použít jako hnojivo k rostlinám nebo vytřídit do bioodpadu. Víčko, které je z kompozitního materiálu, patří do směsáku, nejde recyklovat. ■

NAPSALI O TŘÍDĚNÍ...

Popelnice ke každému domu. EKO-KOM má vlastní recept, jak zvýšit recyklaci

Zdroj: [iDNES.cz/Ekonomika](https://www.idnes.cz/Ekonomika)

Autor: Martina Patočková | **Datum:** 22. 02. 2019

Zdroj: https://www.idnes.cz/ekonomika/domaci/pet-lahve-recyklace-povinnost.A190221_458879_ekonomika_rts

Barevné popelnice k rodinným domům a větší dotřídování směsného odpadu jsou hlavními návrhy Eko-komu, společnosti odpovědné za sběr odpadu. Takto lze podle ní a dalších odpůrců záloh zvýšit množství vysbíraných PET lahví a omezit tak odpad jdoucí na skládky.

Eko-kom vypracoval své analýzy, které má MF DNES k dispozici, poté, co sérii studií a debatu nad zálohováním rozjely Karlovarské minerální vody. Tento největší výrobce vod a nealko nápojů v Česku, a tím i největší producent PET lahví, zavedení zálohového systému podporuje. Tak by se totiž podařilo splnit evropský požadavek na recyklaci 90 procent petek.

Jenže to je asi to jediné, na čem se firmy v odpadním byznysu shodnou. Odpůrci záloh namítají, že by to bylo příliš drahé (zaplatili by to výrobci a zákazníci) a obavy jsou i z toho, že by Češi vyhazovali do žlutých popelnic i méně dalších plastů – a tím by o peníze přišly obce či svozové firmy.

Víc sbírat a třídit

„Z výsledků analýzy vyplývá, že dosažení cílů obalové a odpadové směrnice a směrnice o omezení jednorázových plastů je možné buď intenzifikací tříděného sběru v kombinaci s úpravou části směsného komunálního odpadu, nebo jen samotným dotřídováním směsného odpadu,“ píše Eko-kom ve své analýze. Přitom jednu i druhou variantu je podle něj možné, ale nikoli nutné, kombinovat se zavedením záloh na vybrané nápojové obaly.

Zálohy samotné však neřeší mnohem větší úkol, rovněž daný z Bruselu, k jehož splnění má ještě Česká republika daleko. A to je zajistit, aby se do roku 2035 vytrídilo 65 procent komunálního odpadu, a nejenom 38 procent jako dnes.

Jak by tedy mohla vypadat v praxi navržená řešení od Eko-komu? Dnes podle jeho dat průměrně třídí asi dvacet procent obcí. „Příčin je celá řada, většinou jde o kombinaci více faktorů, například nedostatek nádob, jejich nevhodné umístění, svozové obvyklosti, menší účast obyvatel, ale i geografické a sociální podmínky,“ uvádí za Eko-kom jeho mluvčí Lucie Müllerová.

Zhruba půlka z „hříšníků“ by se podle analýzy měla polepšit. Většinou jde o malé obce, ale jsou mezi nimi i dvě města nad sto tisíc obyvatel. Polepšování nahrává i to, že se zvedne skládkovací poplatek a to obce k většímu třídění dotlačí.

Kromě toho Eko-kom podporuje popelnice na tříděný odpad umístované přímo k rodinným domům, což zvýší individuální sběr. Ten zatím funguje jen zhruba u dvaceti procent rodinných domů. Přes 1,2 milionu jich je zatím nevybavených a podle Eko-komu „stačí“, aby se vybavila popelnicí na tříděný odpad aspoň polovina z nich.

„V současné době jde o nejrychleji se rozvíjející formu sběru, která je poměrně nová a je významnou

iDNES.cz / Ekonomika
Pátek 29. března 2019 Tatiana | Přihlásit

Popelnice ke každému domu. Eko-kom má vlastní recept, jak zvýšit recyklaci
22. února 2019 5:00

Barevné popelnice k rodinným domům a větší dotřídování směsného odpadu jsou hlavními návrhy Eko-komu, společnosti odpovědné za sběr odpadu. Takto lze podle ní a dalších odpůrců záloh zvýšit množství vysbíraných PET lahví a omezit tak odpad jdoucí na skládky.

Fotogalerie
Kamerální sdělení
Ojeté vozy se zárukou
Domácí spotřebiče Siemens – Precizní kvalita, současný design. Otevřete spotřebiče značky Siemens!
Čištění kanalizace – Čištění kanalizace a odpadu mechanickou pružnou při jednom výjezdu. Skvělá cena
Co s použitými PET lahvemi? – Ptejte si jak můžou skončit PET lahve svůj spotřebitelský cyklus.
Spočítá úzky: úrok až 3% – Srovnávejte pro vás 15 bank na trhu. Více na jednom místě. Kdo nabízí úrok až 3%?

Toto jsou nové podzemní kontejnery za skoro milion korun. Nakládání jhlavší radši se nyní dvi, jak špatně vypadají ve městských domech | Foto: Tomáš Blazek, MAPRA

Eko-kom vypracoval své analýzy, které má MF DNES k dispozici, poté, co sérii studií a debatu nad zálohováním rozjely Karlovarské minerální vody. Tento největší výrobce vod a nealko nápojů v Česku, a tím i největší producent PET lahví, zavedení zálohového systému podporuje. Tak by se totiž podařilo splnit evropský požadavek na recyklaci 90 procent petek.

Jenže to je asi to jediné, na čem se firmy v odpadním byznysu shodnou. Odpůrci záloh namítají, že by to bylo příliš drahé (zaplatili by to výrobci a

měrou podporována z Operačního programu životní prostředí,” zmiňuje Müllerová. Probíhá to tak, že u každého rodinného domu je instalována nádoba na sběr papíru a plastu nebo je v nich zaveden pytlový sběr. Rozhodnout o tomto typu sběru musí obce.

Probrat směsný odpad

Jako problematičtější se jeví další část plánu, a to dotřídňování směsného komunálního odpadu. Podle EKO-KOMu tvoří směsný odpad z obcí stále ještě ze čtvrtiny plasty, papír, kovy a sklo.

Otázkou je, jak jej dotřídít, protože v tuto chvíli v Česku linky chybí. Pořízení jedné přijde podle EKO-KOMu na 200 až 400 milionů korun. Rozhodující je, zda se firmám její vybudování vyplatí, protože nejcennějším materiálem je PET. O ostatní druhy plastů, a je jich až na tři desítky, příliš zájem není.

Jde trochu o začarovaný kruh, protože na jedné straně kvůli nízkým skládkovacím poplatkům nejsou obce nucené více třídít a materiálu není dost. A na druhé straně není dost zpracovatelských kapacit na většinu ostatních plastů.

Ať již debaty mezi jednotlivými odpůrci a zastánci záloh dopadnou jakkoli, rozhodnout musí ministerstvo

životního prostředí a následně vláda. Ministerstvo v tuto chvíli čeká na výsledky své analýzy, ale podle opatrného vyjádření by se zálohám raději vyhnulo.

„Nám hraje do karet, že cíl ohledně PET pro rok 2025 plníme už teď, takže nebudeme dělat žádná unáhlená rozhodnutí,” uvedl Jaromír Manhart, šéf odboru odpadů na ministerstvu životního prostředí, na stře-deční akci Spotřebitelského fóra, kde se debatovalo hlavně o zálohách.

Většina je proti

Akce se uskutečnila jen kousek od místa, kde ve velkém představovala před měsícem své studie Mattonka, nejhlasitější zastánce zavedení záloh v Česku. Většina stře-dečních účastníků byla proti zálohám, nebo v nejlepším případě opatrná.

Výrobci nápojů se zpravidla nelíbí, že by museli systém z velké části zafinancovat. Až čtyři miliardy korun spolknou počáteční pořízení automatů na výkup lahví a stavební úpravy prodejen, ale na další miliony vyjde i provoz systému.

Obce a svozové firmy, které nyní odpad vlastní, se bojí toho, že přijdou o jeho nejcennější část, PET. „Záměr na zálohování PET lahví je v podstatě jen přesměrování toku odpadů od občanů mimo komunální systémy nakládání s odpady. Vnímáme jej jako zásadně ohrožující odpadové hospodářství měst a obcí,” uvádí za Svaz měst a obcí jeho předseda František Lukl.

Ohroženy zálohami se cítí i malé prodejny. Do těch by se zřejmě automaty nevešly, musely by petky skladovat v pytlích, anebo by přišly o část zákazníků, kteří by je jeli vrátit rovnou do větší prodejny. A tam by i nakoupili.

„Ostatní” výrobci, kromě nápojářů, tedy cukrovinek a všech možných dalších výrobků v plastu, jsou také rezervovaní. „Máme obavy z ohrožení stávajícího systému sběru, kdy by mohlo dojít k poklesu jeho výkonu,” uvedla za Nestlé Jana Blecherová. Výrobci dnes platí Eko-komu miliony korun ročně za sběr, ale kdyby se vyjmul PET, museli by zřejmě platit více, protože popelnic by bylo stále stejně, ale plátců do systému méně.

Jasně je jedno. „Celkové náklady na třídění a recyklaci půjdou nahoru tak jako tak,” shrnul za Coca-Colu Petr Jonák s tím, že chtějí zavést ten nejefektivnější systém, ať už půjde o zálohy nebo o posílení nynějšího sběru pet lahví. ■

ILUSTRAČNÍ FOTO EKO-KOM

ZAPOJENÍ DO SYSTÉMU EKO-KOM

tel: +420 729 848 444, +420 261 176 256,
+420 729 848 445, +420 261 176 257

e-mail: info@ekokom.cz

FAKTURACE, URGENCE PLATEB

tel: +420 729 848 450

e-mail: pohledavky@ekokom.cz

EKO-KOM, a.s., klientské oddělení

Na Pankráci 1685/17,
140 21 Praha 4, Česká republika

tel: +420 729 848 444-445,
+420 261 176 256

e-mail: info@ekokom.cz
www.ekokom.cz

**EVIDENCE OBALŮ,
VÝKAZY O PRODUKCI OBALŮ**

tel: +420 729 848 430

e-mail: evidence@ekokom.cz

**POŽADAVKY NA OBALY
UVÁDĚNÉ NA TRH, ZNAČENÍ OBALŮ**

tel: +420 729 848 460

e-mail: kolar@ekokom.cz

Elektronický zpravodaj pro klienty společnosti EKO-KOM, a.s.

EKO-KOM, a.s., Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4

zpravodaj@ekokom.cz, www.ekokom.cz, tel.: + 420 729 848 444-445, + 420 261 176 256